

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Přemysla Špicara a přísedících Ing. Ludmily Ibehejové a Bc. Lenky Kaucké v hlavním líčení konaném dne 20. června 2018 v Plzni

takto:

Obžalovaní

1) M [redacted] U [redacted],

narozený [redacted], trvale bytem [redacted],

2) P [redacted] N [redacted],

narozená [redacted], trvale bytem [redacted],

3) Ing. J [redacted] B [redacted],

narozený [redacted], trvale bytem [redacted],

4) Mgr. D [redacted] T [redacted],

narozený [redacted], trvale bytem [redacted],

5) Bc. I. [REDACTED] Z. [REDACTED],

narozená. [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

se podle § 226 písm. a) trestního řádu z p r o š t u j í obžaloby státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze ze dne 14. 4. 2015 pod sp.zn. 7 VZV 18/2012, pro skutky, spočívající v tom, že

obvinění U. [REDACTED] a N. [REDACTED] se v Praze a Berouně obohatili ke škodě České republiky tím, že úmyslně uvedli správce daní v omyl a neuhradili spotřební daně (dále jen SPD) a daně z přidané hodnoty (dále jen DPH) inkasované v souvislosti s dovozem a prodejem pohonných hmot (PHM), který uskutečnil obv. M. [REDACTED] U. [REDACTED] v době od dubna 2004 do prosince 2004 jako společník a jediný jednatel společnosti S. [REDACTED] s.r.o. se sídlem [REDACTED], IČ [REDACTED] (dále jen spol. S. [REDACTED] v době od října 2004 do dubna 2005 jako jediný společník a jednatel společnosti R. [REDACTED] s.r.o. se sídlem [REDACTED], IČ [REDACTED] (dále jen spol. R. [REDACTED] a obv. P. [REDACTED] N. [REDACTED] od června 2005 do června 2006 jako společnice a jediná jednatelka společnosti O. [REDACTED] s.r.o. se sídlem [REDACTED] IČ [REDACTED] (dále jen spol. O. [REDACTED]) podle pokynů M. [REDACTED] U. [REDACTED],

přitom jednali od samého počátku podle připraveného scénáře v úmyslu vylákat povolení k dovozu PHM, dovezené zboží prodat v České republice za ceny zahrnující i SPD a DPH, získané finanční částky odpovídající dani si ponechat a použít pro vlastní potřebu, a zároveň znemožnit poškozené ČR budoucí případné zajištění těchto získaných peněz a jejich následné vymožení, zejména zatajením získaných prostředků a jejich vyváděním z dosahu správců daní, a to ještě dříve než vznikne povinnost podat přiznání k DPH a přiznané DPH uhradit,

a obvinění Ing. B. [REDACTED], Mgr. T. [REDACTED] a Bc. Z. [REDACTED] k vyvádění, zatajení a k zastření původu části peněžních prostředků získaných trestnou činností poskytli součinnost, když konkrétně

M. [REDACTED] U. [REDACTED]

I.A. - jako jediný jednatel společnosti S. [REDACTED] uvedl odpovědné zástupce příslušného celního úřadu jako správce SPD v omyl tím, že dne 27.4.2004 podal u Celního úřadu Plzeň návrh na vydání povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle § 22 zák. č. 353/2002 Sb. o spotřebních daních, ve kterém úmyslně uvedl mnohonásobně nižší než skutečně zamýšlený a následně realizovaný předpokládaný roční objem vybraných výrobků přijímaných v režimu podmíněného osvobození od daně, čímž jednak dosáhl vydání předmětného povolení na základě vědomě nepravdivých údajů o skutečně plánovaném objemu dovážených PHM, a současně takto docílil, že celním úřadem bylo stanoveno složení celní jistiny na úhradu SPD pouze v minimální výši, ač zákonem určená výše zajištění SPD, kterou byl žadatel povinen předem složit, měla být vypočtená ze skutečně předpokládaného a následně i realizovaného mnohonásobně vyššího objemu,

a zároveň uvedl v omyl odpovědné zástupce finančního úřadu jako správce daně z přidané hodnoty tím, že v Přihlášce k registraci právnické osoby spol. S. [REDACTED] a v Přihlášce k registraci k dani z přidané hodnoty, obě podané dne 21.4.2004 na Finančním úřadu Plzeň, úmyslně uvedl podstatně nižší předpokládaný roční obrát společnosti a pouze minimální objem dovozů PHM než skutečně zamýšlený a následně realizovaný, a tím docílil neoprávněného zaregistrování společnosti S. [REDACTED] jako čtvrtletního plátce DPH, ačkoliv podle skutečně plánovaného množství

dovozů byl povinen registrovat tuto společnost jako měsíčního plátce DPH, čímž dosáhl jednak oddálení povinnosti přiznat a uhradit DPH, a jednak získal časový prostor pro uskutečnění dovozů PHM a pro zatajení a vyvedení peněžních prostředků získaných prodejem PHM z majetku společnosti S [redacted] z dosahu správců daně, a s cílem zatajit před správci daně skutečně realizovaný objem dovozů PHM a množství inkasovaných peněžních prostředků, a znemožnit jejich exekuční vymáhání, začal ve společnosti S [redacted] od 24.11.2004 používat k realizaci plateb od odběratelů bankovní účet č. [redacted] [redacted] patřící jiné jím ovládané společnosti M [redacted] s.r.o., a v rozporu s tehdy platným právním předpisem (§ 33 odst. 6,7 zák. č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků) tuto skutečnost příslušnému správci daně záměrně neoznámil, a takto

v období od dubna 2004 do prosince 2004 prostřednictvím společnosti S [redacted] uskutečnil dovozy nejméně 1358 automobilových cisteren pohonných hmot z rafinerie společnosti Total Deutschland GmbH a dovezené PHM prodal v České republice za ceny zahrnující i SPD a DPH, při tom do října 2004 byl nucen hradit SPD alespoň do výše zajištění, aby se vyhnul odnětí povolení k dovozům a mohl v co největším rozsahu pokračovat v dovozech PHM, zboží prodat a obohatit se neodvedením DPH,

ze stejného důvodu a s vědomím, že přiznanou daň neuhradí, za spol. S [redacted] podával u Finančního úřadu Plzeň i přiznání k DPH za r. 2004, a to dne 26.7.2004 za II. čtvrtletí 2004 na částku 7.666.556 Kč, dne 21. 10. 2004 za III. čtvrtletí 2004 na částku 63.348.984 Kč a dne 24. 1. 2005 za IV. čtvrtletí 2004 na částku 87.035.433 Kč, avšak celkovou daňovou povinnost k DPH ve výši 157.956.000 Kč za r. 2004 úmyslně neuhradil, a teprve následně se správci daně podařilo exekučně vymoci částku 15.009.321 Kč, a neuhrzeno tak zůstalo celkem 143.526.167 Kč, a poté, co dne 17.2.2005 vydalo Celní ředitelství Plzeň rozhodnutí o odnětí povolení k dovozům spol. S [redacted] obviněný obchodní aktivity ve spol. S [redacted] utlumil, SPD za listopad a prosinec 2004 ve výši 45.263.722 Kč již úmyslně neuhradil a veškerou činnost převedl na další pro ten účel předem připravenou společnost R [redacted]

a takto se obohatil tím, že úmyslně neuhradil DPH za společnost S [redacted] ve výši 143.526.167 Kč za období květen – prosinec 2004, a SPD ve výši 45.263.722 Kč za měsíce listopad a prosinec 2004, čímž způsobil České republice škodu ve výši 188.789.889 Kč,

I.B. - dále jako jediný jednatel společnosti R [redacted] uvedl odpovědné zástupce příslušného celního úřadu jako správce SPD v omyl tím, že podal dne 5.7.2004 u Celního úřadu Beroun Návrh na vydání povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle § 22 zák. č. 353/2002 Sb. o spotřebních daních, ve kterém opět úmyslně uvedl mnohonásobně nižší než skutečně zamýšlený a následně realizovaný předpokládaný roční objem vybraných výrobků přijímaných v režimu podmíněného osvobození od daně, čímž jednak dosáhl vydání předmětného povolení na základě vědomě nepravdivých údajů o plánovaném objemu dovážených pohonných hmot, a současně takto docílil, že celním úřadem bylo stanoveno složení celní jistiny na úhradu SPD pouze v minimální výši, ač zákonem určená výše zajištění SPD, kterou byl žadatel povinen předem složit, měla být vypočtená ze skutečně předpokládaného, mnohonásobně vyššího objemu,

a zároveň uvedl v omyl odpovědné zástupce finančního úřadu jako správce DPH tím, že v Přihlášce k registraci právnické osoby spol. R [redacted] a v Přihlášce k registraci k dani z přidané hodnoty obě ze dne 30.6.2004, adresované Finančnímu úřadu Beroun úmyslně uvedl podstatně nižší předpokládaný roční obrát společnosti a pouze minimální objem dovozů, než objem skutečně zamýšlený a následně realizovaný, a takto docílil neoprávněného zaregistrování spol. R [redacted] jako čtvrtletního plátce DPH, ačkoliv podle skutečně plánovaného a následně realizovaného množství dovozů byl povinen registrovat tuto společnost jako měsíčního plátce DPH, čímž dosáhl jednak oddálení povinnosti přiznat a uhradit DPH, a jednak získal časový

prostor pro vyvedení peněžních prostředků získaných prodejem PHM z majetku společnosti R [redacted] z dosahu správců daně,

a s cílem zatajit před správcem daně skutečně realizovaný objem dovozů PHM a množství inkasovaných peněžních prostředků začal ve spol. R [redacted] od 11.3.2005 používat k přijímání plateb od odběratelů účet č. [redacted] patřící též jím ovládané společnosti K [redacted] s.r.o., později přejmenované na I [redacted] T [redacted] s.r.o.,

a v rozporu s tehdy platným právním předpisem (§ 33 odst. 6,7 zák. č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků) tuto skutečnost příslušnému správci daně záměrně neoznámil, a takto

prostřednictvím spol. R [redacted] v období od října 2004 do dubna 2005 uskutečnil dovozy nejméně 844 automobilových cisteren PHM od společnosti Total Deutschland GmbH, dovezené PHM prodal v České republice se ztrátou, opět podal u Finančního úřadu v Berouně čtvrtletní přiznání k DPH, a to dne 25.1.2005 za IV. čtvrtletí 2004 na částku 21.002.621 Kč, a poté, co v důsledku rozhodnutí Finančního úřadu v Berouně ze dne 3.3.2005 vydaného z úřední povinnosti se stala spol. R [redacted] měsíčním plátcem DPH s účinností od 1.1.2005, podal dne 24.2.2005 přiznání k DPH za leden 2005 na částku 16.301.503 Kč, dne 25.3.2005 za únor 2005 na částku 26.660.275 Kč, dne 22.3.2005 za březen 2005 na částku 29.376.461 Kč, dne 25.5.2005 za duben 2005 na částku 10.025.506 Kč, celkovou daňovou povinnost k DPH ve výši 104.343.366 Kč za uvedené období úmyslně neuhradil a teprve následně se správcem daně podařilo exekučně vymoci částku 52.326.600 Kč, a neuhrzeno zůstalo celkem nejméně 51.246.757 Kč,

a v okamžiku, kdy rozhodnutím Celního ředitelství Praha ze dne 4.4.2005 bylo spol. R [redacted] povolení k dovozu PHM odňato, obv. U [redacted] SPD za březen a duben 2005 v celkové výši 50.938.128 Kč úmyslně neuhradil, činnost spol. R [redacted] ukončil a veškeré obchodní aktivity převedl na spol. O [redacted] prostřednictvím nastrčené osoby obv. P [redacted] N [redacted],

čímž uvedl příslušné správce daní v omyl a za spol. R [redacted] úmyslně neuhradil DPH ve výši 51.246.757 Kč za období říjen 2004 – duben 2005, a SPD ve výši 50.938.128 Kč za měsíce březen a duben 2005, a způsobil České republice škodu ve výši 102.184.885 Kč,

a takto se obohatil tím, že úmyslně neuhradil SPD a DPH za spol. S [redacted] ve výši 188.789.889 Kč, a za spol. R [redacted] ve výši 102.184.885 Kč, a tím způsobil České republice škodu v celkové výši 290.974.774 Kč,

I.C. - současně v úmyslu zastírat původ nebo podstatně ztížit zjištění původu finančních prostředků získaných trestnou činností a s cílem vzbudit zdání, že tyto finanční prostředky byly nabyty v souladu se zákonem,

a zároveň znemožnit poškozené České republice prostřednictvím svých orgánů – správců daně následně exekučně vymoci tyto prostředky na úhradu škody způsobené neodvedením daní, vyváděl finanční prostředky získané prodejem dovezeného PHM a snižoval majetek společností S [redacted] a R [redacted] tím, že

- 1) v době od 1.7.2004 do 5.11.2004 nejméně v 17 případech z bankovních účtů spol. S [redacted] č. [redacted] a č. [redacted] převedl na svůj účet č. [redacted] a č. [redacted] celkem 29.596.244 Kč, z nich pouze formálně vrátil dne 14.12.2004 částku 16.000.000 Kč, ze které však obratem dne 15.12.2004 použil částku 13.500.000 Kč na částečnou úhradu akcií společnosti Rokas a.s. (viz dále bod 9), a z uvedených půjček nikdy nebyla spol. S [redacted] uhrazena částka 13.596.244 Kč, ani její vrácení za spol. S [redacted] nevymáhal,
- 2) dne 30.6.2004 poskytl za spol. S [redacted] půjčku 1.000.000 Kč společnosti R [redacted] aniž by byla vrácena a aniž by její vrácení za S [redacted] vymáhal, ani o ní nebylo v účetnictví spol. S [redacted] s.r.o.

řádně účtováno,

3) dne 4.11.2004 za spol. S [redacted] uzavřel smlouvu o půjčce se spol. Snowhill s.r.o., na základě které byla dne 11.11.2004 poskytnuta bezúročná půjčka 7.000.000 Kč, aniž by byla vrácena a aniž by její vrácení za spol. S [redacted] vymáhal

4) v nezjištěný den v době od 11.10.2004 do 24.11.2004 za spol. S [redacted] poskytl společnosti LC Fischer GmbH půjčku ve formě úhrady proforma faktur vystavených společností ConocoPhillips za dodávky PHM pro spol. LC Fischer GmbH v celkové výši 821.690,5 USD, kterou spol. LC Fischer vrátila podle pokynů obviněného U [redacted] dne 23.3.2005 převodem částky 682.949,27 USD (15.761.103 Kč) a dne 12.4.2005 převodem částky 127.713,92 USD (2.939.974 Kč) na účet č. [redacted], který pro majitele spol. S [redacted] založil obviněný U [redacted] v Raiffeisenbank ve Vídni dne 18.3.2005, avšak tuto skutečnost záměrně neoznámil správci DPH, a z tohoto účtu dne 14.4.2005 převedl částku 680.000,- USD (15.901.120 Kč) ve prospěch Celního úřadu Plzeň na částečnou úhradu dlužné spotřební daně, zbylou částku 128.000,-USD převedl na další účet spol. S [redacted] č. [redacted] v Raiffeisenbank ve Vídni, který založil obviněný U [redacted] a jeho existenci rovněž zatajil před správci daně, a z něho pak dne 18.7.2005 převedl částku 100.000 EUR na účet společnosti Aelita Financial Services Corp č. 12.091.310, k němuž měl dispoziční oprávnění, a tyto prostředky užil pro svoji potřebu,

5) za spol. S [redacted] na základě smlouvy o půjčce ze dne 4.11.2004 poskytl K [redacted] V [redacted] r.č. [redacted] půjčku ve výši 1.000.000 Kč, která nebyla vrácena, její vrácení za spol. S [redacted] nevymáhal, ani o ní není v účetnictví spol. S [redacted] účtováno,

6) dne 25.1.2005 poskytl za spol. S [redacted] půjčku společnosti R [redacted] a.s. ve výši 1.451.408 Kč, aniž by byla vrácena a aniž by její vrácení za spol. S [redacted] vymáhal

a takto v bodech 1 – 6 z majetku spol. S [redacted] vyvedl celkem 60.289.841 Kč bez toho, že by účetní doklady o půjčkách založil do účetnictví spol. S [redacted] nesplacené půjčky nevymáhal, případně zatajil a zcizil části některých vrácených finančních prostředků, při čemž na úkor spol. S [redacted] zůstalo trvale neuhrzeno minimálně 26.255.716 Kč,

7) dne 24.11.2004 faxovou zprávou oznámil odběratelům spol. S [redacted] změnu bankovního spojení a platby nechal zasílat na bankovní účet č. [redacted] patřící společnosti M [redacted] s.r.o., aniž by k tomu byl jakýkoliv ekonomický důvod, aniž by do účetnictví spol. S [redacted] byl založen jakýkoliv právní podklad, a změnu účtu v rozporu s ust. § 33 odst.6,7 zák. o DPH záměrně neoznámil správci DPH, a takto mu zatajil finanční prostředky patřící spol. S [redacted] došlé na účet spol. M [redacted] s.r.o. v celkové výši 211.087.005 Kč, z nichž celkem 21.291.827 Kč nebylo spol. S [redacted] vráceno ani vyúčtováno,

8) dne 1.2.2005 za spol. S [redacted] uzavřel se společností Ing. Ivo Svoboda-KONT smlouvu o převzetí její pohledávky za společností Fincom Universal a.s. v nominální hodnotě 34.774.750 Kč, a ač věděl, že jde o nedobytnou a tudíž bezcennou pohledávku, použil ji jako úhradu formou zápočtu dluhu ve výši 34.084.231 Kč, který měla společnost Ing. Ivo Svoboda-KONT vůči spol. S [redacted] za neuhrzenou část dodávek PHM,

9) dne 25.9.2004 za spol. S [redacted] s.r.o. uzavřel smlouvu o úplatném převodu cenných papírů, na základě které od osob K [redacted] V [redacted] a R [redacted] K [redacted] koupila spol. S [redacted] 100 ks veřejně neobchodovatelných akcií spol. Rokas a.s. za částku 28.000.000 Kč, ač věděl, že jde o společnost, jejíž majetek je dlouhodobě pronajat s předem uhrazeným nájmem na dobu minimálně 30 let a je zatížen věcnými právy, právy předkupními a věcnými břemeny, a takto z majetku spol. S [redacted] fakticky vyvedl částku 28.000.000 Kč,

10) za spol. S [redacted] úmyslně nepřihlásil do konkurzního řízení v termínu pohledávku ve výši 18.330.885 Kč, vzniklou z neuhrazených dodávek PHM za úpadcem spol. ADS s.r.o., na kterého byl prohlášen konkurz dne 23.12.2004 Krajským soudem v Brně,

11) v nezjištěný den mezi 28.1.2005 a 2.6.2005 sdělil obchodnímu partnerovi spol. Storimpex Im + Export GmbH., aby částka 38.473,58 EUR (1.167.481 Kč) vzniklá po konečném vypořádání obchodního vztahu jako přeplatek ze záloh uhrazených společností S [redacted] na dodávky zboží, byla poukázána na účet spol. S [redacted] č. [redacted], který založil obv. U [redacted] dne 28.1.2005 u Hypo und Vereinsbank AG na pobočce ve Weiden u SRN, aniž by tuto skutečnost sdělil správci daně, a dne 26.9.2006 zadal příkaz k úhradě částky 10.202,50 EUR (289.904 Kč) na účet spol. A-Z Tax Consulting s.r.o. a částky 10.378,50 EUR (294.905 Kč) na účet společnosti Autol s.r.o., aniž by o těchto transakcích bylo ve spol. S [redacted] účtováno,

12) e-mailem ze dne 13.10.2005 požádal společnost Total Deutschland o uhrazení částky 152.423.34 EUR (v přepočtu ke dni 19.10.2005 4.533.070 Kč) vzniklé jako přeplatek ze záloh zaplacených společností S [redacted] na dodávky PHM v souvislosti s vypořádáním obchodních vztahů po ukončení činnosti spol. S [redacted] a o její převedení na účet spol. S [redacted] č. [redacted] který založil v Raiffeisenbank ve Vídni dne 18.3.2005, avšak existenci tohoto bankovního účtu zatajil před správci daní, a poté, co byla částka 152.423,34 EUR na uvedený účet dne 20.10.2005 připsána, dne 25.10.2005 ji převedl na bankovní účet č. [redacted] společnosti Aelita Financial Services Corp., k němuž měl dispoziční oprávnění, a tyto prostředky pak použil pro svoji potřebu,

13) dopisem ze dne 11.3.2005 oznámil odběratelům společnosti spol. R [redacted] změnu bankovního spojení a platby nechal zasílat na bankovní účet č. [redacted] patřící společnosti K [redacted] s.r.o., (později změněn název na I [redacted] T [redacted] s.r.o.), a zároveň na fakturách vystavovaných jménem spol. R [redacted] uváděl další bankovní účty spol. K [redacted] s.r.o. č. [redacted] (CZK) a [redacted] (EUR), aniž by k tomu byl ekonomický důvod, a změnu účtu v rozporu s ust. § 33 odst.6,7 zák. o DPH záměrně neoznámil správci DPH, a takto mu zatajil finanční prostředky patřící spol. R [redacted] došlé na účty spol. K [redacted] s.r.o. v celkové výši 224.928.178 Kč, z nich pak použil celkem 190.425.192 Kč na vrub spol. R [redacted] na úhrady dalších dodávek PHM, rozdíl ve výši 34.502.986 Kč nebyl spol. R [redacted] nikdy uhrazen,

14) dne 10.12.2004 nechal převést z účtu spol. R [redacted] č. [redacted] na účet společnosti M [redacted] s.r.o., částku 9.000.000 Kč, aniž by tyto prostředky byly spol. R [redacted] vráceny a aniž by jejich vrácení za R [redacted] vymáhal, ani o nich nebylo v účetnictví řádně účtováno,

15) dne 21.12.2004 podepsal za obě strany jako jejich jednatel kupní smlouvu se mezi prodávající společností M [redacted] s.r.o. a kupující spol. R [redacted] ohledně nákupu nemovitostí v obci Branka u Tachova za kupní cenu 4.879.000 Kč, ač tyto nemovitosti zakoupila spol. M [redacted] s.r.o. dne 10.12.2004 od spol. Petrol Plzeň s.r.o. za kupní cenu 922.250 Kč, čímž záměrně snížil majetek společnosti R [redacted] o částku 3.956.750 Kč

16) v přesně nezjištěné době od 3.5.2005 do 19.5.2005 podepsal za spol. R [redacted] s postupitelem J [redacted] V [redacted] smlouvu o převzetí pohledávky v nominální hodnotě 625.255 Kč za dlužníkem J [redacted] T [redacted], za cenu 562.729 Kč, kterou nechal dne 19.5.2005 převést z účtu spol. R [redacted] na účet J [redacted] V [redacted], ač věděl, že jde o nevymožitelnou a tudíž bezcennou pohledávku,

17) e-mailem ze dne 13.10.2005 požádal společnost Total Deutschland o uhrazení částky 71.990 EUR (2.140.994 Kč) vzniklé jako přeplatek ze záloh na dodávky PHM od společnosti R [redacted]

v souvislosti s vypořádáním obchodních vztahů po ukončení činnosti společnosti S■■■■ a o její převedení na účet č. ■■■■■, který založil obž. U■■■ v Raiffeisenbank ve Vídni a existenci tohoto bankovního účtu zatajil před správci daní, a poté, co byla na uvedený účet dne 20.10.2004 tato částka připsána, dne 25.10.2004 uvedené peněžní prostředky převedl na bankovní účet společnosti Aelita Financial Services Corp., k němuž měl dispoziční oprávnění, a tyto prostředky pak použil pro svoji potřebu,

18) obv. M■■■ U■■■ a obv. Ing. J■■■ B■■■

dne 16.2.2005 podepsali M■■■ U■■■ jako jednatel spol. R■■■ (jako postupník) a Ing. J■■■ B■■■ jako zástupce spol. Aelita Financial Services Corp., registrované na Seychelských ostrovech (jako postupitel) smlouvu o postoupení pohledávky za dlužníkem spol. JUMA Bohemia s.r.o. v nominální hodnotě 70.671.910 Kč, za dohodnutou cenu ve výši 1.300.000 EUR, na základě které M■■■ U■■■ platebním příkazem ze dne 22.2.2005 převedl z účtu spol. R■■■ č. ■■■■■ částku 650.000 EUR, a platebním příkazem ze dne 19.4.2005 z účtu společnosti I■■■ T■■■ s.r.o. č. ■■■■■ z prostředků patřících společnosti R■■■ částku 685.000 EUR, celkem tedy 1.335.000 EUR (v přepočtu podle aktuálního kurzu 40.236.500 Kč), na účet spol. Aelita Financial Services Corp. č. 97-12.091.310 vedený v Raiffeisenbank ve Vídni,

přičemž M■■■ U■■■ i Ing. J■■■ B■■■ věděli, že předmětnou pohledávku získal Ing. B■■■ pro spol. Aelita dne 25.8.2004 od správce konkurzní podstaty úpadce spol. Standart s.r.o. za částku 500 Kč jako nedobytnou a prakticky bezcennou, neboť dlužník spol. Juma Bohemia s.r.o., byl úpadku a bylo evidentní, že konkurz bude zrušen pro nedostatek majetku, a Ing. B■■■ rovněž věděl, že obv. U■■■ úmyslně za společnost R■■■ neplní daňové povinnosti a podvodně získané finanční prostředky vyvádí ze spol. R■■■ a byl minimálně srozuměn s tím, že i předmětnou smlouvu o postoupení pohledávky uvedené správce daní v omyl a využije ji k vlastnímu obohacení a k vyvedení finančních prostředků ve výši 1.300.000,- EUR (39.182.000 Kč) z majetku spol. R■■■ aby tak ke škodě českého státu znemožnil jejich exekuční zajištění na úhradu způsobené škody,

a zároveň po předchozí domluvě s obv. U■■■ obv. Ing. B■■■ založil dne 10.2.2005 v Raiffeisenbank ve Vídni bankovní účty č. 12.091.310 a č. 97-12.091.310 pro společnost Aelita Financial Services Corp., a k nim zřídil obv. U■■■ dispoziční oprávnění s vědomím, že obv. U■■■ účty použije pro vyvádění a zatajení finančních prostředků pocházejících z trestné činnosti, obv. U■■■ pak na tyto účty shromáždil prostředky v celkové výši nejméně 1.672.000 EUR (v přepočtu podle aktuálního kurzu 48.488.000 Kč) získané jednáním popsáním výše v bodech 4), 12), 17), a v bodě 18) společně s obv. Ing. B■■■, a z nich převedl s vědomím obv. Ing. B■■■ na účet společnosti LC Fischer GmbH č. 12.082.194 vedený u Raiffeisenbank ve Vídni dne 8.4.2005 částku 575.000 EUR, dne 27.5.2005 částku 600.000 EUR, dne 19.7.2005 částku 100.000 EUR a dne 27.10.2005 částku 200.000 EUR, celkem 1.475.000 EUR, označené jako předplatby na dodávku zboží pro společnost Aelita, čímž vytvořili zdání, že jde o prostředky patřící spol. Aelita, a na základě oznámení obv. U■■■, že předmětnou pohledávka byla převedena na spol. Exseen Corp. se sídlem na Seychelských ostrovech, byla dne 29.12.2005 částka 1.475.000 EUR převedena z účtu spol. LC Fischer na účet č. 321 621 vedený u Anglo Irish Bank ve Vídni, který obv. U■■■ označil jako účet spol. Exseen Corp., ačkoliv ve skutečnosti šlo o účet patřící obv. U■■■ jako fyzické osobě, a poté, co dne 26.1.2006 obv. Ing. B■■■ dispoziční oprávnění k uvedenému bankovnímu účtu M■■■ U■■■ zrušil, zůstala na tomto účtu částka 82.775,- EUR (v přepočtu 2.350.396 Kč), kterou si ponechal a použil ji pro vlastní potřebu, čímž M■■■ U■■■ v úmyslu zastřít původ peněžních prostředků pocházejících z trestné činnosti spáchané neuhrazením SPD a DPH ke škodě České republiky zatajil a vyvedl z majetku spol. S■■■ nejméně 146.405.508 Kč a spol. R■■■ nejméně 89.683.459 Kč, tedy v celkové výši

nejméně 230.088.967 Kč, a tímto činem získal prospěch ve výši nejméně 1.475.000,- EUR (v přepočtu podle aktuálního kurzu 42.819.250 Kč), a Ing. J. B. umožnil M. U. zastření původu finančních prostředků pocházejících z trestné činnosti v celkové výši nejméně 1.300.00 EUR (39.520.000 Kč), a tímto činem získal prospěch ve výši nejméně 82.775 EUR (2.350.396 Kč).

M. U. a P. N.

II.A. M. U. podle připraveného scénáře v souvislosti s odnětím povolení k dovozům PHM spol. S. a reálnou hrozbou odnětí povolení společností R. v únoru 2005 zosnoval převedení výše popsané činnosti ze spol. R. na další společnost O., jejíž založení zorganizoval, a s cílem zastřít před správci daní spojení jeho osoby s touto společností dosadil do pozice společníka a jednatele P. N., jejíž další činnost pak řídil a dával jí pokyny k tomu, aby pokračovala ve stejném mechanismu podvodné činnosti s cílem obohatit se neodvedením SPD a DPH, pro ten účel zajistil realizaci dodávek PHM pro spol. O. od spol. Total Deutschland zapojením společnosti LC Fischer GmbH jako prostředníka, když konkrétně uvedli odpovědné zástupce příslušného celního úřadu jako správce SPD v omyl tím, že M. U. inicioval podání návrhu na vydání povolení pro opakované přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně podle § 22 zák. č. 353/2002 Sb. o spotřebních daních, které na jeho popud učinila P. N. dne 4.3.2005 u Celního úřadu Kladno, ve kterém úmyslně uvedla mnohonásobně nižší než skutečně zamýšlený a následně realizovaný roční objem dovozu vybraných výrobků přijímaných v režimu podmíněného osvobození od daně, čímž jednak dosáhla vydání předmětného povolení na základě vědomě nepravdivých údajů o plánovaném objemu dovážených PHM, a současně takto docílila, že celním úřadem bylo stanoveno složení celní jistiny na úhradu SPD pouze v minimální výši, ač zákonem určená výše zajištění SPD, kterou byl žadatel povinen předem složit, měla být vypočtená ze skutečně předpokládaného, mnohonásobně vyššího objemu,

a současně uvedli v omyl odpovědné zástupce finančních úřadů jako správce daně z přidané hodnoty tím, že

M. U. inicioval podání Přihlášky k registraci právnické osoby a Přihlášky k registraci k dani z přidané hodnoty, které učinila P. N. dne 23.2.2005 u Finančního úřadu Beroun, ve kterých úmyslně uvedla podstatně nižší předpokládaný roční obrat společnosti a pouze minimální objem dovozů PHM než skutečně zamýšlený a následně realizovaný, a takto docílila neoprávněného zaregistrování spol. O. jako čtvrtletního plátce DPH, ačkoliv podle skutečně plánovaného množství dovozů byla povinna zaregistrovat tuto společnost jako měsíčního plátce DPH, a takto podvodným způsobem docílila jednak oddálení povinnosti uhradit daň a jednak získala časový prostor pro vyvedení peněžních prostředků a majetku společností z dosahu správců daně,

a na popud M. U. a podle jeho pokynů začala P. N. ve spol. O. používat od října 2005 účet č. společnosti F. s.r.o. a od února 2006 účet č. téže společnosti k přijímání plateb za PHM od odběratelů, a v rozporu s tehdy platným právním předpisem (§ 33 odst. 6,7 zák. č. 337/1992 Sb.) tuto skutečnost příslušnému správci daně záměrně neoznámila, a takto

v období od června 2005 do června 2006 prostřednictvím společnosti O. P. N. realizovala dovozy nejméně 2790 automobilových cisteren pohonných hmot z rafinerie společnosti Total Deutschland GmbH, které prodala v České republice za cenu zahrnující i SPD a DPH,

přičemž aby se vyhnula odnětí povolení k dovozu PHM a mohla v co největším rozsahu uskutečnit dovozy PHM a obohatit se neodvedením DPH, byla nucena hradit SPD do výše povinného zajištění,

a ze stejného důvodu pak podávala u Finančního úřadu v Berouně za spol. O [redacted] čtvrtletně i přiznání k DPH s vědomím, že přiznanou daň neuhradí, a to dne 25.7.2005 za II. čtvrtletí na částku 3.894.778 Kč, dne 26.10.2005 za III. čtvrtletí na částku 25.228.74 Kč a dne 26.1.2006 za IV. čtvrtletí na částku 11.183.962 Kč,

a poté, co se v důsledku rozhodnutí Finančního úřadu v Berouně vydaného z úřední povinnosti stala spol. O [redacted] s účinností od 1.1.2006 měsíčním plátcem DPH, podala dne 28.2.2006 přiznání k DPH za leden 2006 na částku 24.523.993 Kč, dne 28.3.2006 za únor 2006 na částku 34.880.687 Kč, dne 21.4.2006 za březen 2006 na částku 60.164.982 Kč, dne 26.5.2006 za duben 2006 na částku 74.944.108 Kč, dne 27.6.2006 za květen 2006 na částku 92.271.990 Kč, dne 25.7.2006 za červen 2009 na částku 9.113.396 Kč,

dále k oklamání správce daně s cílem vyvolat dojem o snaze dlužné daně zaplatit, dne 27.7.2005 uhradila částku 3.894.778 Kč, dne 15.9.2005 částku 7.790 Kč, dne 31.10.2005 částku 3.000.000 Kč, dne 30.1.2006 částku 6.000.000 Kč, a v období od června 2006 do srpna 2009 zasílala nepravidelné drobné splátky, a takto z celkově dlužné částky 370.332.795 Kč zaplatila 37.127.568 Kč, a správci daně se následně podařilo exekučně vymoci částku 40.449.188 Kč, a neuhrzeno zůstalo celkem 310.705.802 Kč,

a poté, co dne 21.4.2006 vydalo Celní ředitelství v Praze rozhodnutí o odejmutí povolení k dovozům společnosti O [redacted], které nabylo právní moci dne 8.6.2006, P [redacted] N [redacted] ukončila veškerou činnost spol. O [redacted] a SPD za měsíce květen a červen 2006 v celkové výši nejméně 23.499.640 Kč již neuhradila,

a takto na popud obv. U [redacted] a podle jeho pokynů za společnost O [redacted] úmyslně neuhradila DPH ve výši 310.705.802 Kč za období červen 2005 – červen 2006, a SPD za měsíce květen a červen 2006 ve výši nejméně 23.499.640 Kč,

čímž způsobili České republice škodu ve výši nejméně 334.205.442 Kč,

II. B. zároveň v úmyslu zastít původ nebo podstatně ztížit zjištění původu finančních prostředků získaných trestnou činností a s cílem vzbudit zdání, že tyto finanční prostředky byly nabyty v souladu se zákonem,

a zároveň znemožnit poškozené České republice prostřednictvím svých orgánů – správců daní následně exekučně vymoci tyto prostředky na úhradu škody způsobené, nezaplacením daní, před správci daní zatajovala a vyváděla finanční prostředky získané prodejem dovezeného PHM z majetku společnosti O [redacted] tím, že na popud M [redacted] U [redacted] a podle jeho pokynů

1) poté, co Celní úřad Kladno exekučním příkazem č.j. 4853/05-1769/21 ze dne 11.10.2005 zajistil bankovní účet spol. O [redacted], začala od 25.10.2005 na fakturách vydaných spol. O [redacted] k přijímání plateb od odběratelů za dodané PHM uvádět účet č. [redacted] patřící společnosti F [redacted] s.r.o., a od února 2006 i účet č. [redacted] též společnosti, a úmyslně nesplnila zákonnou povinnost plynoucí z ust. § 33 odst. 1,6,7 zákona č. 337/1992 Sb. o správě daní a poplatků, když tuto skutečnost žádnému z příslušných správců daně záměrně neoznámila,

přičemž za uvedené období obrat přijatých plateb činil celkovou částku 1.943.973.657 Kč, a z těchto účtů pak prováděla platby do zahraničí, částečně i prostřednictvím směnárny ELL Change s.r.o. se sídlem v Plzni, určené jako zálohy na další dodávky PHM pro spol. O [redacted] od společnosti Total Deutschland GmbH, realizované prostřednictvím rakouské společnosti LC Fischer GmbH.,

a po ukončení činnosti spol. O [redacted] z těchto prostředků nebylo vráceno do dispozice spol. O [redacted] za spol. F [redacted] částka 51.652.738 Kč, za spol. ELL Change s.r.o. částka 332,157 Kč a za spol. LC Fischer částka 103.437.795 Kč, celkem 155.422.690 Kč

2) v úmyslu zmařit možnost Finančního úřadu v Berouně exekučně vymoci pohledávku vzniklou

neuhrazením DPH společností O [redacted] od jejího odběratele spol. Tank Ono s.r.o. jako poddlužníka, poté co byl dne 8.3.2006 společností Tank Ono doručen exekuční příkaz, začala obv. N [redacted] dodávky PHM od spol. O [redacted] pro spol. Tank Ono uskutečňovat účetně přes další nastrčenou společnost M [redacted] s.r.o. a v účetnictví spol. O [redacted] zatajila skutečného odběratele tak, že účelově vytvořila faktury mezi dodavatelem spol. O [redacted] a spřízněnou společností M [redacted] s.r.o. jako odběratelem, a současně nechala vystavovat dodavatelské faktury s uvedením spol. M [redacted] s.r.o. jako dodavatele pro spol. Tank Ono, a takto uskutečnila celkem 745 dodávek PHM za celkem fakturovanou částku 630.818.152 Kč jménem spol. M [redacted] kterou spol. Tank Ono uhradila na bankovní účet spol. M [redacted], a z něho pak tyto prostředky používala na platby za spol. O [redacted], přičemž na úkor spol. O [redacted] zůstalo neuhrazeno 6.969.980 Kč,

3) poté co Finanční úřad v Berouně dne 24.5.2006 doručil exekuční příkaz i novému poddlužníku společnosti M [redacted] s.r.o., začala obv. N [redacted] dodávky od spol. O [redacted] realizovat účetně přes další nastrčenou společnost P [redacted] s.r.o., kterou začala uvádět jako odběratele PHM od spol. O [redacted] a současně jako dodavatele na vydaných fakturách pro spol. Tank Ono, a takto v době od 24.5.2005 do 13.6.2006 uskutečnila jménem spol. P [redacted] nejméně 149 dodávek PHM za celkem fakturovanou částku 127.392.407 Kč uhrazenou na bankovní účet spol. P [redacted] s.r.o., a z něho pak tyto prostředky používala na platby za spol. O [redacted] přičemž na úkor spol. O [redacted] zůstalo neuhrazeno 954.084 Kč,

4) a poté, co začaly být doručovány exekuční příkazy Finančního úřadu v Berouně i dalším odběratelům spol. O [redacted] účelově vytvořila dne 12.5.2006 Rámcovou kupní smlouvu mezi spol. O [redacted] jako prodávající a spol. F [redacted] jako kupující, obě strany zastoupené obviněnou N [redacted], na základě níž nechala vystavovat faktury dalším odběratelům s uvedením dodavatele spol. F [redacted] včetně jejího bankovního účtu, na který v době od 12.5.2006 do 13.6.2006 uhradila firma P [redacted] H [redacted] celkem 20 faktur a další odběratelé 13 faktur v celkové výši 28.252.088 Kč, a z něho pak tyto prostředky používala na platby za spol. O [redacted] a rovněž z nich poskytla dne 10.3.2006 půjčku ve výši 4.750.000 Kč osobě P [redacted] H [redacted] a dne 12.7.2006 půjčku ve výši 7.300.000 Kč společnosti Snowhill s.r.o. přičemž z prostředků uhrazených na účet spol. F [redacted] zůstalo na úkor O [redacted] neuhrazeno celkem 20.617.468 Kč,

5) v průběhu r. 2005 a 2006 za společnost O [redacted] uhradila celkem 47.489.930 Kč na základě ekonomicky zcela neodůvodněných smluv o poskytování reklamních služeb a zprostředkování prodeje PHM uzavřených se společnostmi Jamco s.r.o., Rapidus s.r.o., Treximo s.r.o., Stanonexia s.r.o. a EF off Road Team s.r.o.,

6) dne 14.11.2005 z prostředků spol. O [redacted] uhradila letecký zájezd do Egypta pro 14 osob v ceně 227.120 Kč,

a takto na popud obv. U [redacted] a podle jeho pokynů zatajila před správci daní příjmy spol. O [redacted] a z majetku spol. O [redacted] vyvedla nejméně 242.931.272 Kč a tím znemožnila jejich následné exekuční vymáhání na úhradu škody vzniklé nezaplacením daní,

P [redacted] N [redacted], Mgr. D [redacted] T [redacted] a Bc. L [redacted] Z [redacted]

v úmyslu zastřít původ peněžních prostředků získaných trestnou činností P [redacted] N [redacted], které se dopustila za účasti s M [redacted] U [redacted] v období od června 2005 do června 2006 v souvislosti s dovozy PHM do České republiky prostřednictvím společnosti O [redacted] tím, že se podvodným jednáním obohatila na úkor českého státu neuhrazením daní ve výši 364.484.676 Kč,

s cílem zatajit před příslušnými správci daní existenci pohledávky spol. O [redacted] ve výši 103.437.794,70 Kč vzniklé ze záloh na nákup PHM od společnosti Total Deutschland GmbH, zasílaných v r. 2006 z prostředků spol. O [redacted] na účet obchodního partnera spol. LC Fischer GmbH prostřednictvím bankovních účtů spol. F [redacted] a ELL Change s.r.o.,

a s vědomím, že společnost Total Deutschland GmbH dne 11.11.2008 vrátila na účet společnosti LC Fischer GmbH částku 941.000 EUR jako přeplatek ze záloh uhrazených společností O [redacted] na dodávky PHM, po započtení vzájemných nároků v rámci konečného vypořádání po ukončení činnosti spol. O [redacted] a tedy částka 941.000 EUR patří spol. O [redacted] a nikoliv společnosti Fe [redacted]

postupnými jednáními, která na sebe vzájemně navazovala, v úmyslu vytvořit zdání, že pohledávka společnosti O [redacted] ve výši 103.437.794,70 Kč za společností LC Fischer GmbH vznikla v rámci řádného obchodování společností F [redacted] a že vrácený přeplatek ve výši 941.000 EUR náleží společnosti Fe [redacted] a s cílem převést tyto prostředky do dispozice spol. F [redacted] a zároveň zastrít, že částka 941.000 EUR pochází z trestné činnosti obv. N [redacted]

- obv. P [redacted] N [redacted] podepsala dne 5.12.2008 za společnost F [redacted] (postupník) a zároveň za společnost O [redacted] (vedlejší účastník) smlouvu o postoupení pohledávky za společností Total Deutschland GmbH se společností FC Fischer GmbH (postupitel), podle které spol. LC Fischer GmbH postoupila společnosti F [redacted] pohledávku ve výši 2.971.514,75 eur za společností TOTAL Deutschland GmbH za cenu 2.971.514,75 EUR a tím došlo k započtení a celkovému vypořádání vzájemných nároků mezi společnostmi F [redacted] a O [redacted] na jedné straně a společností LC Fischer GmbH na straně druhé, když podle citované smlouvy společnost F [redacted] disponovala pohledávkou za společností LC Fischer GmbH ve výši 2.971.514,75 EUR vzniklou vypořádáním zálohových plateb poskytnutých společností LC Fischer GmbH na úhradu dodávek PHM, které nebyly realizovány,

ač věděla, že nešlo o pohledávku společnosti F [redacted] ale o pohledávku spol. O [redacted] která zálohové platby na dodávku tohoto zboží společnosti LC Fischer GmbH poskytovala z vlastních prostředků, a rovněž věděla, že společností O [redacted] z titulu přeplatku zálohových plateb na dodávku zboží v roce 2006 vznikla pohledávka ve výši 103.437.794,70 Kč za společností LC Fischer GmbH,

a současně téhož dne obv. N [redacted] podepsala za společnost F [redacted] „Dohodu“ se společností LC Fischer GmbH, která smlouvu o postoupení pohledávky doplňuje o nepravdivé tvrzení, že částka 941.000 EUR, kterou společnost LC Fischer GmbH obdržela od společnosti TOTAL Deutschland GmbH náleží společnosti F [redacted] a bude zaslána na svěřenecký účet správce Mgr. D [redacted] T [redacted] číslo [redacted],

při čemž věděla, že obsah smlouvy i dodatku je nepravdivý a má sloužit výhradně k zatajení původu částky 941.000 EUR a jejímu vyvedení z majetku spol. O [redacted] do dispozice spol. F [redacted]

- obviněný Mgr. D [redacted] T [redacted], ačkoliv jako právní zástupce a od 10.10.2006 i obhájce obviněné N [redacted], a zároveň právní zástupce společností O [redacted] a F [redacted] s.r.o. znal všechny rozhodné skutečnosti o vzniku předmětné pohledávky spol. O [redacted] za spol. LC Fischer GmbH, tak spol. LC Fischer GmbH za spol. Total Deutschland GmbH, včetně způsobu obchodování obv. N [redacted] prostřednictvím spol. O [redacted] a využívání bankovních účtů spol. Fe [redacted] a věděl, že obv. N [redacted] za spol. O [redacted] úmyslně neuhradila SPD a DPH ve výši přesahující 300 mil. Kč,

navrhl koncepci výše popsané smlouvy o postoupení pohledávky datované dnem 5.12.2008, do které vědomě uvedl nepravdivé údaje, že předmětná pohledávka za společností LC Fischer GmbH vznikla společnosti F [redacted] s.r.o. z titulu nároku na vrácení záloh zaplacených v r.

2006 prostřednictvím bankovních účtů spol. F [redacted] s.r.o., dále že podpisem smlouvy v důsledku započtení vzájemných pohledávek smluvních stran zanikly vzájemné pohledávky jak postoupitele a postoupníka, tak i eventuální pohledávky vedlejšího účastníka spol. O [redacted] s.r.o., ač věděl, že žádná pohledávka společnost F [redacted] neexistovala, a zároveň poskytl bankovní účet č. [redacted] s označením, že jde o svěřenecký účet správce, ačkoliv šlo o jeho běžný bankovní účet fyzické osoby, na který na základě shora popsaného dodatku ze dne 5.12.2008 byla dne 9.12.2008 z účtu spol. LC Fischer GmbH převedena ve prospěch spol. F [redacted] částka 23.863.685 Kč jako ekvivalent částky 941.000 EUR, z nichž v době od 9.1.2009 do 31.7.2009 minimálně částku 4.401.472 Kč použil pro vlastní potřebu, a částku 19.461.213 Kč převedl do dispozice P [redacted] N [redacted] prostřednictvím spol. F [redacted] s.r.o., i když věděl, že jde o prostředky patřící spol. O [redacted]

- obviněná **Bc. I [redacted] Z [redacted]**, ačkoliv jako osoba vedoucí účetnictví spol. O [redacted] s.r.o. a F [redacted] s.r.o. po celou dobu jejich existence znala všechny rozhodné skutečnosti o vzniku předmětné pohledávky spol. O [redacted] za spol. LC Fischer GmbH, včetně způsobu obchodování obv. N [redacted] prostřednictvím spol. O [redacted] a F [redacted] a věděla i o dluhu spol. O [redacted] na SPD a DPH, úmyslně v rozporu s faktickým stavem i se stavem deklarovaným uvedenou smlouvu o postoupení pohledávky ze dne 5.12.2008, a v rozporu s ust. §§ 7,8 zákona č. 563/1991 Sb. o účetnictví provedla v účetnictví spol. O [redacted] vědomě nesprávně a neprůkazně přeučtování pohledávky za spol. LC Fischer GmbH, vedené do té doby na účtu č. 31406 – pohledávky krátkodobé a dlouhodobé, označené jako „záloha EURA na zboží LC Fischer“, když k datu 20.12.2008 tuto pohledávky v plné výši 103.473.794,70 Kč převedla na účet č. 546 do daňově neúčinných nákladů, čímž v účetnictví spol. O [redacted] předmětnou pohledávku účetně odstranila, současně umožnila zatajit, že částka 23.863.685 Kč (941.000 EUR) vrácená ze spol. Total Deutschland GmbH patří spol. O [redacted] čímž z účetnictví spol. O [redacted] pohledávku ve výši 103.473.794,70 Kč účetně odstranila, aniž by došlo k její úhradě či kompenzaci, zároveň v účetnictví spol. F [redacted] přestože věděla, že k žádnému převodu pohledávek ze spol. O [redacted] nedošlo a spol. F [redacted] neposkytla společnosti O [redacted] žádné protiplnění, účelově vytvořila interní účetní doklady č. ID01 18 a ID01 19, na podkladě nichž k datu 31.12.2008 na účtu č. 31507 – pohledávky, který označila názvem „nákup postoupené pohledávky“, zaúčtovala částku 23.863.684,72 Kč, kterou označila textem „notářská úschova a v pasivech na účtu č. 32401- závazky, který nazvala „kauce na pohl. O [redacted]“ zaúčtovala částku 23.863.684,72 Kč s textem „kauce za pohledávku“ bez další specifikace, a takto vytvořila v účetnictví simulovaný zápis, že spol. F [redacted] odkoupila předmětnou pohledávku za spol. LC Fischer, a zároveň zakryla, že se jednalo o pohledávku spol. O [redacted]

čímž společným jednáním úmyslně zastřeli původ peněžních prostředků ve výši 941.000 EUR (23.863.685 Kč) pocházejících ze zvláště závažného trestného činu podvodu spáchaného neuhrazením SPD a DPH ke škodě České republiky ve výši 364.484.676 Kč, a získali tím pro sebe nebo jiného částku 23.863.685 Kč,

a ve kterých bylo podanou obžalobou spatřováno spáchání :

u obviněného M [redacted] U [redacted] jednání pod bodem I.A, B jako zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., jednání pod bodem I.C. trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 134/2002 Sb., jednání pod bodem II.A. zvláště závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., jako účastník ve formě organizátorství podle § 24 odst.1 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., jednání pod bodem II.B. trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti

podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 134/2002 Sb., jako účastník ve formě organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) trestního zákona č.

u obviněného Ing. J. [REDAKCE] B. [REDAKCE] jednání pod bodem I.C.18) jako trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 134/2002 Sb.,

u obviněné P. [REDAKCE] N. [REDAKCE] jednání pod bodem II.A. jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. jednání pod bodem II.B. trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 134/2002 Sb.,

u obviněných P. [REDAKCE] N. [REDAKCE], Mgr. D. [REDAKCE] T. [REDAKCE] a Bc. I. [REDAKCE] Z. [REDAKCE] jednání pod bodem III. jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti § 216 odst. 1 písm. a), odstavec 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb.,

neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž jsou obžalovaní stíháni.

Podle § 229 odst. 3 tr.ř. se poškození

- 1) Finanční úřad pro Plzeňský kraj, Územní pracoviště Plzeň, nám. Českých Bratří 8, 306 16 Plzeň,
- 2) Finanční úřad pro Středočeský kraj, Územní pracoviště Beroun, Tyršova 1634, 266 45 Beroun,

odkazují se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení.

Odůvodnění:

1. Již na samém počátku je nutno uvést následující. Obž. M. U. [REDAKCE] byl v dané věci vzat do vazby na základě usnesení Okresního soudu Plzeň – město ze dne 12. 10. 2006 pod sp.zn. 5 Nt 109/2006 a toto usnesení bylo zrušeno usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 11. 2006 pod sp.zn. 9 To 519/2006. Obž. P. N. [REDAKCE] byla vzata do vazby na základě usnesení Okresního soudu Plzeň – město ze dne 12. 10. 2006 pod sp.zn. 5 Nt 109/2006. Toto pak bylo zrušeno usnesením Krajského soudu v Plzni ze dne 22. 11. 2006 pod sp.zn. 9 To 520/2006.
2. V obou případech bylo krajským soudem uvedeno, že nelze souhlasit s tím, že skutek, pro který byli oba tehdy obvinění stíháni, vykazuje znaky trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle ustanovení § 148 tr. zákona. Skutek obviněného, jak je popsán v usneseních o zahájení trestního stíhání a v usnesení okresního soudu, není tedy stíhaným ani jiným trestným činem, není proto dán ani základní předpoklad pro vzetí obviněného do vazby. Obě tato rozhodnutí nabyly právní moci a nebyla následně ani napadena např. stížností pro porušení zákona. Tolik tedy na úvod.
3. Dne 14. 4. 2015 podal státní zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze obžalobu pod sp.zn. 7 VZV 18/2012 na shora jmenované obžalované, přičemž podanou obžalobou bylo spatřováno spáchání trestných činů vyjmenovaných ve výrokové části tohoto usnesení.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Zemenová

4. Krajský soud v Plzni rozhodl dne 7. 9. 2015 v neveřejném zasedání v Plzni v trestní věci shora jmenovaných obžalovaných tak, že podle § 188 odst. 1 písm. e) trestního řádu se trestní věc vrací státnímu zástupci k došetření.
5. Krajský soud v Plzni v předmětném usnesení uvedl, že po předběžném projednání obžaloby bylo zjištěno, že dne 10. 10. 2006 usnesením pod ČTS: FIPO-31/PL-2005 zahájil policejní orgán podle § 160 odst. 1 tr.ř. trestní stíhání M [redacted] U [redacted] jako obviněného z trestného činu zkrácení daně, poplatku a povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 tr. zák., dílem spáchaný samostatně, dílem formou organizátorství podle § 10 písm. a) tr. zákona a P [redacted] N [redacted] jako obviněné z trestného činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst. 1, odst. 4 tr. zák. Oba obvinění napadli toto usnesení stížnostmi, kdy brojili proti úplatněné právní kvalifikaci. Státní zástupce VSZ Praha usnesením ze dne 10.11.2006 pod sp.zn. 2 VZV 23/2006 obě stížnosti jako nedůvodné zamítl.
6. Poté bylo i nadále vedeno trestní stíhání obv. U [redacted] a obv. N [redacted] na podkladě usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 10. 2006 a nakonec dne 26. 3. 2007 státní zástupce VSZ Praha s odkazem na ust. § 174 odst. 1, 2 písm. a) tr.ř. uložil policejnímu orgánu provést právní překvalifikaci jednání těchto obviněných ve smyslu ust. § 160 odst. 6 tr.ř., a to formou upozornění na změnu právní kvalifikace a provedení opakovaného výslechu obou obviněných. Policejní orgán poté dne 18. 4. 2007 zaslal těmto obviněným upozornění na změnu právní kvalifikace písemně vypracované VSZ Praha, kde kromě upozornění na změnu právní kvalifikace jsou v podstatě nově definovány skutky, v nich je spatřováno spáchání jak trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona (v tehdy platném znění) a a v případě obv. U [redacted] též jako trestný čin poškozování věřitele podle § 256 odst. 1, 4 tr. zákona.
7. V tomto *Upozornění na změnu právní kvalifikace*, kdy uvedl, že *ve smyslu ustanovení § 160 odst. 6 tr.ř. Vás upozorňuji na změnu právní kvalifikace skutku, pro který bylo proti Vám zahájeno trestní stíhání dne 11.10.2006 – tehdy kvalifikovánopřičemž ke změně právní kvalifikace v příloze přikládám písemně zpracované „Upozornění na změnu právní kvalifikace“ zpracované VSZ Praha, dle kterého v průběhu vyšetřování vyšlo najevo, že jednání, pro které bylo proti Vám zahájeno trestní stíhání, naplňuje znaky skutkové podstaty jiných trestných činů, než jak bylo v usnesení dle § 160 odst. 1 tr. řádu ze dne 10.10.2006 –viz výše) právně posouzeno a tedy toto jednání bude nadále kvalifikováno: dílem jako tr. čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona a dílem jako tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1, 4 tr. zákona.*
8. Uvádí, že skutku kvalifikovaného jako trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona se jmenovaní dopustili tím, že v období nejméně od dubna 2004 do června 2006 za účelem nedostát svým povinnostem odvádět řádně vyměřené daně vyvíjeli postupně prostřednictvím společnosti S [redacted] s.r.o., se sídlem [redacted], IČO [redacted] R [redacted] s.r.o., se sídlem [redacted], IČO [redacted] a O [redacted] s.r.o., se sídlem [redacted], IČO [redacted] činnost spočívající v tom, že uváděli v omyl správce daně tím, že od vybraných příslušných celních úřadů dosáhli povolení k opakovanému přijímání vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně dle § 22 zák.č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních na určitý objem dovážených pohonných hmot za současného složení jistiny této daně do výše nezbytné pro vydání povolení v úmyslu takto deklarované objemy při realizovaných dovozech mnohonásobně překročit, spotřební daň uhradili jen do nejnutnější výše tak, aby nedošlo k odnětí vydaného povolení, s cílem vyhnout se platbám DPH uskutečnili masivní dovozy PHM do ČR, nakoupené pohonné hmoty pak v tuzemsku prodávali za cenu vč. spotřební daně I DPH, a to nižší nedosahující výše ceny nákupní a nákladů na dopravu, DPH z uskutečněných prodejů pak příslušným finančním úřadům řádně priznali, po jejím vyměření však místo úhrady v okamžiku vymáhání zaplacení ze strany finančních úřadů, přestali hradit I SPD, utlumili obchodní společnosti – daňového dlužníka, obchodní aktivity a majetkové hodnoty z této společnosti převedli na novou

společnost s jiným místně příslušným správcem daně, ve které pokračovali ve stejném mechanismu uvedené činnosti, čímž způsobili na majetku českého státu zastoupeného správcem daně – příslušnými finančními a celními orgány škodu velkého rozsahu ve výši neuhrazených daní.

9. Podvodný úmysl tohoto jednání od samého počátku lze spatřovat v tom, že již v žádostech o udělení povolení k dovozům pohonných hmot v režimu podmíněného osvobození od daně obvinění uváděli nepravdivé údaje o množství PHM, které jste zamýšleli dovést do ČR. Takto dosáhli vydání příslušných povolení umožňujících realizovat dovoz PHM, jejichž následným prodejem v tuzemsku došlo k obohacení společnosti, které dovozy uskutečnily. Tyto společnosti, v jejichž statutárních orgánech jako obvinění působili (S [redacted] s.r.o., R [redacted] s.r.o., O [redacted] s.r.o.), spotřební daň i DPH z uskutečněných prodejů správcům daně řádně přiznaly. Vzhledem k tomu nelze v tomto jednání spatřovat naplnění zákonného znaku “zkrácení daně” tak, jak je v platném trestním zákoně definována skutková podstata trestného činu dle § 148 – zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby. Podvodnému úmyslu dále svědčí skutečnost, že v okamžiku splatnosti vyměřených daní obvinění utluhovali činnost daňového dlužníka, tuto spolu s majetkem společnosti poté převedli na další společnost a pokračovali ve stejných obchodních aktivitách v nové společnosti s jinými místně příslušnými správcem daně.
10. Dále uvádí, že v pozici obviněných svým jednáním částečně zmařili uspokojení svého věřitele – českého státu tím, že jako zástupci společností S [redacted] s.r.o., R [redacted] s.r.o., O [redacted] s.r.o. za využití jimi řízených či ovládaných společností, a to zejm. spol. [redacted] s.r.o., R [redacted], a.s., I [redacted] s.r.o., W [redacted] s.r.o., P [redacted] s.r.o., F [redacted] s.r.o., příp. společností dalších postupně vyváděli finanční prostředky ze společností – daňových dlužníků, a to způsoby uvedenými v předměném usnesení o zahájení trestního stíhání (vytváření umělých nákladů dlužnických společností, půjčky fyzickým osobám, převzetí nedobytných pohledávek, platby za reklamu a zprostředkování prodeje PHM, přijímání plateb odběratelů PHM přímo na účty spoluvlastněných firem, převody finančních prostředků na účty společností sídlících na Seychelských ostrovech), případně způsoby dalšími s cílem snížení exekučních možností příslušných finančních a celních úřadů, v důsledku čehož byla z celkového daňového dluhu ve výši 749.981.332,42 Kč vymožena pouze částka 110.613.465,97 Kč. Tímto jednáním, kdy (obvinění) odstranili majetek společností S [redacted] s.r.o., R [redacted] s.r.o. a O [redacted] s.r.o. a tím částečně zmařili uspokojení pohledávek státu za těmito společnostmi, naplnili zákonné znaky skutkové podstaty tr. činu poškozování věřitele dle § 256 odst. 1, 4 tr. zákona.
11. Rovněž se uvádí, že jednání kvalifikovaného jako tr. čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona se obviněný M. U [redacted] dopustil sám v pozici statutárního orgánu ve vztahu ke společností S [redacted] s.r.o., R [redacted] s.r.o.. Ve vztahu ke společnosti O [redacted] s.r.o. se trestného činu podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona sama v pozici jednatelky společnosti dopustila obviněná P [redacted] N [redacted], obviněný M. U [redacted] se na uvedené trestné činnosti podílel ve formě organizátorství dle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona.
12. Jednání kvalifikovaného jako tr. čin podvodu dle § 250 odst. 1, 4 tr. zákona ve formě organizátorství dle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona ve vztahu ke společnosti O [redacted] s.r.o. se obviněný M. U [redacted] dopustil tím, že s cílem zastřít spojení jeho osoby s touto společností před správcem daně dosadil do této společnosti jako výhradního společníka a jednatele firmy obv. P [redacted] N [redacted], kterou instruoval, dával jí pokyny k tomu, aby tato společnost od března 2004 převzala veškeré obchodní aktivity a pokračovala ve stejném mechanismu činnosti jako tato společnost, tj. dosáhla vydání povolení k dovozům PHM na nižší než zamýšlený objem, realizovala následný dovoz PHM, prodej v tuzemsku pod cenou, řádně přiznala daňové povinnosti z uskutečněných dovozů, v okamžiku splatnosti daňových pohledávek a přistoupení k exekučnímu řízení přestala vyvíjet obchodní činnost a podnikla kroky k odčerpání finančních prostředků z daňového dlužníka na další presonálně propojené společnosti.

13. Jednání kvalifikovaného jako tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1, 4 tr. zákona se M. U. dopustil sám ve vztahu ke společnostem S. s.r.o. a R. s.r.o. prostřednictvím jím ovládaných a řízených společností, a to zejm. spol. W. s.r.o., M. s.r.o., I. s.r.o., A. s.r.o., P. N. sama ve vztahu ke společnostem O. s.r.o. a to prostřednictvím společností F. s.r.o. a R. a.s., v jejich statutárních orgánu působila. Obviněný M. U. se ve vztahu ke společnosti O. s.r.o. dopustil tr. činu poškozování věřitele dle § 256 odst. 1, 4 tr. zákona ve formě organizátorství dle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona tím, že s cílem zastrít spojení jeho osoby s touto společností před správci daně, dosadil do této společnosti a společnosti F. s.r.o., R., a.s. obv. P. N., kterou instruoval a dával jí pokyny ke způsobu vyvádění finančních prostředků ze společnosti daňového dlužníka s cílem snížení exekučních možností správců daně.
14. Dne 7. 5. 2007 obv. M. U. prostřednictvím svého obhájce požádal o přezkoumání postupu policejního orgánu. Zde mimo jiné namítl, že toto *upozornění* se neopírá o postup stanovený trestním řádem a je v rozporu s ust. § 160 odst. 6 tr.ř. Uvedl, že *tento elaborát je adresován oběma obviněným, označen jako upozornění na změnu právní kvalifikace, obsahuje novou definici skutku, úvahy o subjektivní stránce jednání obviněných, novou definici následku a úvahy o právním posouzení. V posledním odstavci uvedeného materiálu je navíc uvedeno, že na případné další skutečnosti, které vyjdou najevo v průběhu vyšetřování a budou Vám kladeny za vinu, budete upozorněni formou zpřesnění uvedeného usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 10. 2006.*
15. Poukazuje též na to, že pokud skutek vymezený v citovaném upozornění policejního orgánu uvádí jiný následek, než ten, který je uveden v usnesení o zahájení trestního stíhání (zmaření uspokojení věřitele – českého státu), jedná se o jiný skutek, než pro který bylo zahájeno trestní stíhání. V závěru pak namítl, že pokud dozorový státní zástupce shledal v usnesení o zahájení trestního stíhání tak závažné vady, které lze dovodit z příloha opatření , není možné tyto vady odstranit zvoleným postupem, ale je nepochybně nutné usnesení o zahájení trestního stíhání zrušit.
16. Obviněný M. U. se podle obžaloby měl dopustit jednáním pod bodem I.A, B zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., jednáním pod bodem I.C. trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 134/2002 Sb. Jednáním pod bodem II.A. pak zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb., jako účastník ve formě organizátorství podle § 24 odst.1 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb.
17. Obv. P. N. se podle obžaloby měla dopustit jednáním pod bodem II.A. zvláště závažného zločinu podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. , jednáním pod bodem II.B. trestného činu legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 134/2002 Sb.
18. Jednání obžalovaného U. tak již nebylo předmětnou obžalobou kvalifikováno dílem jako trestný čin podvodu a dílem jako trestný čin poškozování věřitele, nýbrž pod bodem I. C jako trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti.
19. Krajský soud v Plzni v předmětném usnesení o vrácení věci státnímu zástupci k došetření vyslovil právní názor, že státní zástupce v tomto písemném elaborátu evidentně místo upozornění na změnu právní kvalifikace v podstatě nově definuje skutky, kterých se měli oba obvinění dopustit včetně úvah o subjektivní stránce jednání obviněných a novou definici následků, a proto podle

názoru krajského soudu se v takovém případě jedná o evidentně nový skutek, než pro který bylo zahájeno trestní stíhání dne 10. 10. 2006.

20. Dne 7.8.2013 pak policejní orgán na základě pokynu státního zástupce VSZ Praha ze dne 1.8.2013 zasílá obv. M. U██████, P. N██████, Ing. J. B██████, Mgr. D. T██████ a Bc. L. Z██████ další upozornění na změnu právní kvalifikace.
21. Zde vrchní státní zástupce dává pokyn policejnímu orgánu, aby byli *obv. M██████ U██████ a spol.* podle § 160 odst. 6 tr.ř. upozorněni na změnu právní a v podstatě opět definuje některé skutky a vymezuje jiný následek s tím, že nově ve vztahu ke společnostem S██████ s.r.o. a R██████ s.r.o. bude toto posuzováno jako zločin podvodu dle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku a ve vztahu ke společnosti O██████ s.r.o. jednání obv. N██████ jako zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku.
22. Policejní orgán pak svým *Upozorněním na změnu právní kvalifikace* adresovaným všem obviněným opět nově popisuje skutky, pro které jsou obvinění stíháni a jejich následek.
23. Krajský soud v Plzni v předchozím usnesení vyslovil právní názor, že zahájením trestního stíhání (sdělením obvinění) je uskutečněna zásada řádného zákonného procesu vyjádřená v čl. 8 odst. 2 LPS a také v § 2 tr.ř. spočívající v tom, že nikdo nemůže být stíhán jinak než ze zákonných důvodů a způsobem, který stanoví zákon. Zahájením trestního stíhání je také určen předmět trestního řízení, neboť obžaloba je nutno podat jen pro skutek, pro nějž bylo zahájeno trestní stíhání (§ 176 odst. 2 TrŘ) a soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu (§ 220 odst. 1 TrŘ). Zahájení trestního stíhání má rovněž výrazný vliv na výkon oprávnění obhájce obviněného - § 165 tr. ř. Pokud by například došlo až po zahájení trestního stíhání ke změně popisu skutku, mohlo by to znamenat při extenzivním výkladu faktické znemožnění realizace práva obviněného na obhajobu, neboť ten by teprve v pozdějších fázích trestního stíhání mohl zjistit, že koncepce jeho obhajoby, s ohledem na změnu popisu skutku, byla nesprávná. Trestní stíhání lze zahájit za podmínek uvedených v § 160 odst. 1 tr. ř. jen usnesením o zahájení trestního stíhání, jehož výrok musí obsahovat zejména popis skutku, ze kterého je osoba obviněna tak, aby nemohl být zaměněn s jiným. Zejména je tedy nutné uvést ty znaky, které dostatečně konkretizují skutek (přesné označení osoby obviněného, místo a čas, kdy se skutek stal, způsob jeho provedení charakterizující jednání pachatele a jeho zavinění, následek a příp. další okolnosti, které jej charakterizují).
24. Podle tehdy vysloveného právního názoru krajského soudu byl shora uvedený postup státního zástupce procesně nesprávný. Přicházel by v úvahu, pokud by skutek, pro který bylo zahájeno trestní stíhání (v tomto případě dne 10.10.2006), zůstal totožný a došlo by pouze ke změně právní kvalifikace, nikoli ale takovým způsobem, jak to učinil státní zástupce. Jestliže státní zástupce dospěl k závěru, že je nutno daný skutek v souladu s novou právní kvalifikací vymezit zcela jinak, pak mělo být rozhodnuto o zrušení usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 10.10.2006, a mělo být eventuelně vydáno nové usnesení. Jestliže se tak nestalo, pak obžaloba měla být podána v tomto směru pro skutek, pro který bylo sděleno obvinění M██████ U██████ a P██████ N██████ dne 10.10.2006. To se ale nestalo, a proto bylo nutno konstatovat, že obžaloba na obv. U██████ pod body I. A, B, I. C, II. A a obv. N██████ pod bodem II. A byla podána pro jiný skutek, než pro který bylo zahájeno trestní stíhání.
25. Podle názoru krajského soudu vysloveného v tehdejších usnesení o vrácení věci k došetření i další procesní postup orgánů přípravného řízení nebyl zcela zákonný, neboť někteří obvinění byli opětovně stíháni pro skutek, pro který již bylo zahájeno trestní stíhání (viz dále), což není přípustné. Pokud tato pochybení napadl stížností např. obv. U██████, tato stížnost byla státním zástupcem Vrchního státního zastupitelství v Praze zamítnuta – viz např. usnesení ze dne 8.3.2010 pod sp.zn. 9 VZV 9/2008. Státní zástupce zde mimo jiné uvedl, že ačkoliv se jedná o postup, který

se může jevit neobvyklým, probíhá v souladu s ustanovením § 16 tr. zákona, když k němu bylo nutno přistoupit ...aby byla zachována kontinuita trestního řízení. Podle názoru krajského soudu prvopočátek tohoto pochybení spočívá v tom, že místo toho, aby bylo prvotní usnesení o zahájení trestního stíhání obv. U [redacted] a N [redacted] ze dne 10.10.2006 státním zástupce zrušeno a případně zahájeno nové trestní stíhání, tak byli pouze opakovaně upozorněni na změnu právní kvalifikace již stíhaného jednání.

26. V dalším krajský soud upozornil na rozhodnutí policejního orgánu o zahájení trestního stíhání konkrétních obviněných :
27. Dne 19.8.2008 (č.l. 58) policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15/TČ-2008-25 zahájil trestní stíhání obv. M [redacted] U [redacted] pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. zákona spáchaného v jednočinném souběhu s tr. činem zneužívání informací v obchodním styku dle § 128 odst. 2, 3 tr. zákona (v obžalobě viz bod I.C-15). Skutek byl však již popsán v usnesení ze dne 10.10.2006 (č.l. 22).
28. Dne 7.8.2009 policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-369/TČ-2008-25 zahájil trestní stíhání obv. M [redacted] U [redacted] pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona (v obžalobě viz bod I.C-12,17).
29. Dne 27.1.2010 (č.l. 103) policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-534/TČ-2008-25 zahájil trestní stíhání obv. M [redacted] U [redacted] pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona a Ing. J [redacted] B [redacted] pro pomoc k tr. činu poškozování věřitele podle § 10 odst. 1 písm. c) k § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona (v obžalobě viz bod I.C-18). Skutek byl již popsán v usnesení na č.l. 21,22. V případě obž. Ing. B [redacted] pak pro tento trestný čin obžaloba podána nebyla.
30. Dne 1.2.2010 (č.l. 136) policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-537/TČ-2008-25 zahájil trestní stíhání obv. M [redacted] U [redacted] pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona (v obžalobě viz bod I.C-1,2,3,5,6). Skutek již byl částečně popsán v usnesení na č.l. 21.
31. Dne 8.2.2010 policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-560/TČ-2008-25 zahájil trestní stíhání obv. M [redacted] U [redacted] a Ing. J [redacted] B [redacted] pro tr. čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zákona spáchaného ve spolupachatelství podle § 9 odst. 2 tr. zákona, a to s odkazem na shora popsaná usnesení policejního orgánu.
32. Podle tehdy vysloveného právní názoru krajského soudu nebylo řádně sděleno obvinění M. U [redacted] pro skutek popsáný pod bodem I.C- 4, 7, 8, 10, 14.
33. Dále bylo konstatováno, že :
34. Dne 30.7.2010 policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-737/TČ-2008-200233 zahájil trestní stíhání obv. M [redacted] U [redacted] pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. zákona (v obžalobě viz bod I.C-9, 11).
35. Dne 11.10.2010 (č.l. 223) policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-786/TČ-2008-200233 zahájil trestní stíhání obv. M [redacted] U [redacted] pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona (v obžalobě viz bod I.C-13). Skutek byl již popsán v usnesení na č.l. 21.
36. Dne 11.11.2010 (č.l. 234) policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-787/TČ-2008-200233 zahájil trestní stíhání obv. M [redacted] U [redacted] pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 3 tr. zákona (v obžalobě viz bod I.C-16). Skutek byl již popsán v usnesení na č.l. 22.

37. Dne 29.4.2011 (č.l. 271) policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-926/TČ-2008-200233 zahájil trestní stíhání obv. P█████ N█████ pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona (v obžalobě viz bod II.B-1). Skutek byl již popsán v usnesení na č.l. 22.
38. Dne 13.5.2011 (č.l. 290) policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-927/TČ-2008-200233 zahájil trestní stíhání obv. P█████ N█████ pro tr. čin poškozování věřitele dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona (v obžalobě viz bod II.B-2,3,4). Skutek byl již popsán v usnesení na č.l. 22.
39. Dne 3.4.2012 policejní orgán usnesením pod Č.j. OKFK-15-1282/TČ-2008-200282 zahájil trestní stíhání obv. P█████ N█████, Mgr. D█████ T█████ a Bc. I█████ Z█████ pro tr. čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. b, c) tr. zákoníku (zák.č. 40/2009 Sb.) spáchaného ve spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku (v obžalobě v rámci právní věty – str. 13 – označen jako bod III). Podle názoru krajského soudu nebylo řádně zahájeno trestní stíhání obv. P█████ N█████ pro tr. čin legalizace výnosů z trestné činnosti vztahující se k bodu II.B-5,6 obžaloby.
40. Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 12. 10. 2015 pod sp.zn. 6 To 79/2015 státním zástupcem napadené usnesení o vrácení věci k došetření zrušil a uložil krajskému soudu, aby o věci znovu jednal a rozhodl.
41. Sám vrchní soud ve svém usnesení mimo jiné uvedl, že v upozornění na možnost odlišného právního posouzení jednání obviněných sice existují mezi těmito popisy skutků rozdíly, a to oproti pozdějším rozhodnutím policejního orgánu, jež jsou jak u popisu jednání obviněných a jeho následků ve srovnání s obsahem popisu skutku v žalobním návrhu obsahově takřka totožné především ve vztahu mezi žalobním návrhem a usnesením z 10. 10. 2006, ovšem nejedná se o takové rozdíly v popisu jednání a jeho následku, jež by přicházelo v úvahu s ohledem na ustálenou judikaturu označit za podstatné.
42. V rámci následně konaného hlavního líčení bylo zjištěno následující.
43. Předně je třeba konstatovat pro krajský soud důležité zjištění, že státní zástupce, jak vyplývá z jeho závěrečné řeči, si po provedeném dokazování není zcela jist, jak vůbec kvalifikovat žalované jednání obž. U█████ a N█████, kdy navrhl, aby jednání obou těchto obžalovaných bylo posouzeno mimo dalších jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, 5 písm. a) tr. zákoníku, eventuálně zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 písm. a) tr. zákoníku.
44. Zde nelze nezmínit procesní postup státního zástupce, který v průběhu přípravného řízení v upozornění na změnu právní kvalifikace směrem k obv. U█████ tohoto upozornil, i na možnost právní kvalifikace jeho jednání ve vztahu ke společností S█████ s.r.o. a R█████ s.r.o. jako trestný čin poškozování věřitele podle § 256 odst. 1, 4 tr. zákona (v tehdy platném znění), což by s ohledem na závěrečný návrh státního zástupce za jiných okolností nebylo nikterak procesně závadné, ovšem za předpokladu, že by předtím nebyl opakovaně měněn skutek a jeho následek. Jednání ostatních obžalovaných pak navrhl kvalifikovat ve smyslu podané obžaloby.
45. Krajský soud toto zmiňuje v souvislosti s tím, jaký procesní postoj k žalované trestní věci zaujal poté, co byla podána předmětná obžaloba a jak již bylo shora uvedeno. Krajský soud ovšem vázán právním názorem vrchního soudu provedl dokazování v hlavním líčení.
46. V této souvislosti je třeba konstatovat, že až v samém závěru konaného dokazování u hlavního líčení zaslal dne 28. 6. 2017 státní zástupce NSZ Brno k žádosti předsedy senátu fotokopii svého

závazného pokynu ze dne 8. 12. 2006, č. j. 5 NZT 38/2006-21, který byl udělen Vrchnímu státnímu zástupitelství v Praze. V tomto pokynu se konstatuje, že státní zástupce NSZ v Brně po seznámení se s usnesením o zahájení trestního stíhání ze dne 10. 10. 2006 shledal závažné nedostatky.

47. Státní zástupce NSZ Brno zde vrchnímu státnímu zástupci uložil, aby přijal příslušná opatření k tomu, aby byla napravena vada spočívající v tom, že trestní stíhání obv. U [redacted] pro organizátorství na trestném činu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 10 odst. 1 písm. a), § 148 odst. 1 4 trestního zákona nebylo řádně zahájeno z důvodu nedostatečného popisu skutku. Uvádí, že spisový materiál bude třeba znovu vyhodnotit a zvážit, zda a jakým způsobem lze napravit pochybení v popisu skutku. V případě, že po důsledném vyhodnocení spisového materiálu bude přistoupeno k vydání nového usnesení o zahájení trestního stíhání, uvádí, jak by měl státní zástupce postupovat. Dále ukládá přijmout opatření ke změně právní kvalifikace skutku, pro který bylo účinně zahájeno trestní stíhání.
48. Senát krajského soudu po přednesených závěrečných řečích v opakovaných poradách se zabýval shora uvedenými skutečnostmi a posléze i z pohledu vysloveného právního názoru státního zástupce NSZ Brno je i nadále přesvědčen o správnosti svého procesního postupu po podání obžaloby, tedy vrácení věci k došetření. Tímto svým právním názorem však v žádném případě nechce polemizovat s dříve vysloveným právním názorem vrchního soudu (což by bylo samozřejmě nepřípustné), ale činí tak i z pohledu právního názoru státního zástupce NSZ Brno, se kterým se seznámil až v samém závěru dokazování v hlavním líčení a přesvědčil jej o správnosti předchozího procesního postupu krajského soudu.
49. Podle názoru krajského soudu byl další postup vrchního státního zástupce poté, co bylo zahájeno trestní stíhání obv. U [redacted] a N [redacted] i z pohledu nejvyššího státního zástupce procesně nesprávný a usnesení o zahájení trestního stíhání mělo být zrušeno a nově zahájeno tak, jak naznačil nejvyšší státní zástupce ve svém pokynu. I nadále je krajský soud přesvědčen, že byl procesně nesprávný postup vrchního státního zástupce, když pouze opakovaně upozornil obviněné na možnost jiné právní kvalifikace a v této souvislosti i nově popisoval skutky. Zde je možné také zdůraznit, že zejména obž. U [redacted] a N [redacted] v různých etapách přípravného řízení v podstatě nevěděli, jakým směrem by měli vést obhajobu, když jednou byli stíháni pro trestný čin podvodu, později byli upozorněni i na možnost právní kvalifikace jejich jednání jako dílem trestný čin podvodu a dílem trestný čin poškozování věřitele, aby nakonec pro posledně uvedený trestný čin na ně ani nebyla podána obžaloba.
50. Sám vrchní soud ve svém shora uvedeném zrušovacím usnesení uvedl, že na rozdíl od právního názoru stěžovatele (státního zástupce) pochybil policejní orgán potud, jestliže usneseními z 19. 8. 2008, 7. 8. 2009, 27. 1. 2010, 1. 2. 2010, 8. 2. 2010, 30. 7. 2010, 11. 10. 2010, 11. 11. 2010, 29. 4. 2011, 13. 5. 2011 a 3. 4. 2012 rozhodl „nadbytečně“ podle § 160 odst. 1, odst. 5 tr. ř., ačkoliv o těchto skutcích již bylo rozhodnuto usnesením policejního orgánu z 10. 10. 2006, ČTS: FIPO-31/PL-2005 o zahájení trestního stíhání podle § 160 odst. 1 tr. ř.. Vrchní soud zde uvádí, že se nejedná ovšem o takovou vadu v postupu orgánů přípravného řízení, která by odůvodňovala postup soudu prvního stupně po předběžném řízení podle § 188 odst. 1 písm. e) tr. ř., neboť v souvislosti s nadbytečným opakováním rozhodnutí o zahájení trestního stíhání nebyli obvinění kráceni na právu na obhajobu.
51. Postup orgánů přípravného řízení ohledně těchto usnesení však podle krajského soudu nebyl „nadbytečný“, ale svědčil o tom, že tyto orgány si byly patrně vědomi toho, že nebylo zákonně zahájeno trestní stíhání a proto toto zřejmě, i s ohledem na délku trestního řízení „napravily“, vydáním nových usnesení o zahájení trestního stíhání. Jestliže však bylo vydáno v částech nové usnesení o zahájení trestního stíhání, pak logicky mělo být zrušeno předchozí usnesení o zahájení trestního stíhání, neboť jinak zde v dané době byla různorodá usnesení o zahájení trestního stíhání a opět je třeba zdůraznit, že zejména obž. U [redacted] a N [redacted] v různých etapách přípravného řízení

v podstatě nevěděli, jakým směrem by měli vést obhajobu. Jejich výhrady byly postupně státním zástupcem zamítány.

52. Pokud tedy shrneme postup orgánů přípravného řízení, pak dne 10.10.2006 zahájili trestní stíhání obv. U ■■■ pro tr. čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 148 odst.1, 4 tr. zákona (v tehdy platném znění) dílem spáchaný samostatně, dílem formou organizátorství podle § 10 odst. 1 písm. a) tr. zákona. U obv. N ■■■ pak podle § 148 odst. 1, 4) tr. zákona (v tehdy platném znění). Později byli oba obvinění upozorněni na změnu právní kvalifikace tak, že jednání, pro které bylo zahájeno trestní stíhání naplňuje zákonné znaky trestného činu podvodu podle § 250 odst.1 ,4) tr.zák. (v tehdy platném znění). Následně pak bylo proti oběma obviněným zahájeno trestní stíhání pro skutky, které však již byly popsány v původním usnesení o zahájení trestního stíhání a v tomto jednání obviněných bylo spatřováno spáchání trestného činu poškozování věřitele podle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 3) tr. zákona (v platném znění) spáchaného v jednočinném souběhu s trestným činem zneužívání informací v obchodním styku podle § 128 odst.2, 3) tr. zákona (v platném znění). Obžaloba na obv. U ■■■ a N ■■■ byla nakonec podána pro trestné činy shora vyjmenované.
53. Takovýto postup orgánů přípravného řízení nelze podle názoru krajského soudu v žádném případě považovat pouze za „neobvyklý či nadbytečný“, ale za jasně nezákonný. Obžalovaní, a to zejména obž. U ■■■ a N ■■■, se v podstatě až poté, co obdrželi usnesení krajského soudu o vrácení věci k došetření, dozvěděli, jak státní zástupce kvalifikuje trestnou činnost, pro kterou byli nakonec obžalováni. Toto je zcela nepřijatelné a nezákonné. Jak je zřejmé z již uvedeného, orgány přípravného řízení opakovaně měnily svůj právní pohled na stíhanou trestnou činnost zejména obv. U ■■■ a N ■■■, nahrazovaly původní usnesení o zahájení trestního stíhání dalšími rozhodnutími o zahájení trestního stíhání, což nepochybně mohlo ovlivnit i obhajobu těchto obviněných, neboť oni mají právo vědět, jakým směrem se ubírá postup orgánů přípravného řízení. Listina základních práv a svobod uvádí v čl. 40 odst. 3, že obviněný má právo, aby mu byl poskytnut čas a možnost k přípravě obhajoby.
54. Opět se zdůrazňuje, že výrok usnesení o zahájení trestního stíhání ve smyslu § 160 odst. 1 tr.ř. musí obsahovat popis skutku, ze kterého je konkrétní osoba obviněna, aby nemohl být zaměněn s jiným včetně zákonného označení trestného činu, který je v daném skutku spatřován. Tak tomu ale v daném případě, pokud se porovnají dané skutky po obsahové stránce, zcela určitě nebylo.
55. Krajský soud si je vědom neobvyklosti svého postupu, ale opět chce zdůraznit, že svým rozhodnutím nemíní obcházet, či dokonce nerespektovat právní názor vrchního soudu, ale své rozhodnutí učinil po důsledném a opakovaném zvážení celé důkazní situace, když vyhodnotil důkazy ve smyslu ust. § 2 odst. 6 tr.ř., tedy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
56. Ze shora uvedeného důvodu bylo rozhodnuto v případě obž. M. U ■■■ a P. N ■■■ tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozhodnutí.
57. Jak již bylo uvedeno, obžaloba spatřovala u obviněného Ing. J ■■■ B ■■■ (jednání pod bodem I.C.18) jako trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm. a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 134/2002 Sb.,
u obviněné P ■■■ N ■■■ (jednání pod bodem II.A.) jako zvlášť závažný zločin podvodu podle § 209 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb.
jednání pod bodem II.B.) trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 252a odst. 1, odst. 2 písm. b), odst. 3 písm.

a) trestního zákona č. 140/1961 Sb., ve znění zákona č. 134/2002 Sb.,

u obviněných P. [REDAKCE] N. [REDAKCE] Mgr. D. [REDAKCE] T. [REDAKCE] a Bc. I. [REDAKCE]
Z. [REDAKCE]
jednání pod bodem III.

jako zločin legalizace výnosů z trestné činnosti § 216 odst. 1 písm. a), odstavec 4 písm. b), písm. c) trestního zákoníku č. 40/2009 Sb. ve spolupachatelství podle § 23 trestního zákoníku č. 40/2009 Sb.

58. Trestný čin legalizace výnosů z trestné činnosti:

59. Podle § 252a odst. 1, 2 písm. b), odst. 3 písm. a) tr. zák. č. 140/1961 Sb. ve znění zákona č. 134/2002 Sb. se tohoto jednání dopustí ten, kdo

1) Kdo zastírá původ nebo jinak usiluje, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu věci nebo jiného majetkového prospěchu získaného trestnou činností, s cílem vzbudit zdání, že taková věc nebo prospěch byly nabyty v souladu se zákonem, nebo kdo jinému spáchání takového činu umožní,

2)

b) získá-li takovým činem značný prospěch.

3)

a) spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 ve vztahu k věcem pocházejícím z obchodu s omamnými nebo psychotropními látkami nebo z jiného zvláště závažného trestného činu.

60. Podle § 216 odst. 1, písm. a), odst. 4 písm. b, c) tr. zákoníku č. 40/2009 Sb. se tohoto jednání dopustí ten, kdo

1) Kdo zastírá původ nebo jinak usiluje, aby bylo podstatně ztíženo nebo znemožněno zjištění původu

a) věci nebo jiné majetkové hodnoty, která byla získána trestným činem spáchaným na území České republiky nebo v cizině, nebo jako odměna za něj, nebo

(4) Odnětím svobody na tři léta až osm let nebo propadnutím majetku bude pachatel potrestán,

b) spáchá-li takový čin ve vztahu k věci nebo jiné majetkové hodnotě v hodnotě velkého rozsahu, nebo

c) získá-li takovým činem pro sebe nebo pro jiného prospěch velkého rozsahu.

61. Objektem tr. činu legalizace výnosů z trestné činnosti je cizí majetek, a to ve vztahu k věcem nebo jiným majetkovým hodnotám získaným trestným činem nebo jako odměna za něj. Vzhledem k tomu, že podle názoru krajského soudu se skutek, pro který byli obž. U. [REDAKCE] a N. [REDAKCE] zažalováni nestal, pak je zřejmé, že obž. Ing. B. [REDAKCE], Mgr. T. [REDAKCE] a Bc. Z. [REDAKCE] se nemohli dopustit žalovaného trestného činu, neboť žalovaný skutek se nestal.

62. S ohledem na zprošťující rozhodnutí byli poškození odkázáni se svým nárokem na náhradu škody na občanskoprávní řízení, jak plyne z výrokové části tohoto rozsudku.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyrozuměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. června 2018

JUDr. Přemysl Špicar, v.r.

předseda senátu